

свързани помежду си и развитието на пантомимата ще постигне своя благоприятен край. Нека почитаемата публика не забравя, че Куклата и Господина отъ Картонъ сж напълно зависими отъ нейната воля.

После той се поклони и скри задъ една драперия. Музиката, която за единъ моментъ бѣше престанала да свири, отново гръмна и всички, напрегнати, впиха погледъ въ сцената.

Леко, едва допирайки се до земята, въ бледосиня свѣтлина се яви Куклата. Тя зачупи ржцетѣ и нозетѣ си въ странни движения, върху лицето ѝ цѣвна радостъ. Тогава отъ другата страна излѣзе и Господина отъ Картонъ. Следъ него бавно пристѣпваше Мака. Огроменъ, кървавъ. Куклата замръзна отъ уплаха. Но лѣвата половина на Господина отъ Картонъ, тъкмо тамъ, дето е сърцето, хлътна силно навжтре и това успокои Куклата. Той я обичаше. Тя отново се засмѣ и започна да играе. А Мака ставаше все по-кървавъ и по-огроменъ, докато най-после изпълни цѣлата сцена и захлупи подъ своя цвѣтъ Куклата и Господина отъ Картонъ.

Публиката не изпускате ни едно движение отъ онова, което ставаше на сцената. Всички стояха съсредоточени, приковани на мѣстата си. Моята приятелка — куклата отъ кошницата — каза:

— Внимавай добре! — и сложи голитѣ си крака на колѣнетѣ ми.

Пантомимата продължи. Мака издигна своя цвѣтъ и откри двамата влюбени. Лицето на Господина отъ Картонъ бѣше смазано и обезобразено, Куклата—